

Ίδρυτής / Μ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
Ιδιοκτήτης ΧΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
23
ΙΟΥΝΙΟΥ 1974
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1097
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ Αριθ. 22-337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟΣ

ΕΙΜΕΘΑ υποχρεωμένοι να διαπιστώσωμε μετά λύπης διά μία ακόμη φορά ότι τόσο ο ημερήσιος όσο και ο περιοδικός τύπος έχουν παρεκκλίνει της αποστολής του. Και τούτο, διότι η μόνη φροντίς πολλών εκδοτών είναι η εξασφάλισις μεγάλου κέρδους· έστω και μη καθαρού· έστω και άθεμίτου. Βεβαίως ύφίστανται και οι άσχοιυντες την δημοσιογραφία με εύσυνειδησία και συναίσθησιν εύθύνης· Αλλά μετριούνται στα δάκτυλα. Οι πολλοί άσχολούνται με την συνταρακτική περιγραφή ειδεχθών έγκλημάτων, με την λεπτομερή δημοσίευσιν πρακτικών δικών, με εμφάνισιν στις κοσμικές στήλες των έφημερίδων φωτογραφιών εξάλλων νέων χορευτών, με καταχώρισιν ψυχορθόρων και άσεμνων δημοσιευμάτων.

**

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ είναι η έξαρσις της έγκληματικότητας· και ίδια της παιδικής. «Η έφημερίς», λέγει γνωστός στην Χαλκιδική νομικός, «άσκει εύρυτάτην επίδρασιν επί των νέων εις την διαμόρφωσιν άντικοινωνικού ή έγκληματικού χαρακτήρος. Και τούτο, διότι η κυκλοφορία της έφημερίδος είναι τοιαύτη, ώστε ελάχιστον ποσοστόν επί τοις εκατόν των ανθρώπων να μη λαμβάνη γνώσιν των δημοσιευμάτων μιας οιασδήποτε έφημερίδος. Η έφημερίς επίδρα άποικιοτρόπως επί των νέων είτε διά του συναρπαστικού ρεπορτάζ της περιγραφής έγκλημάτων και έγκληματιών ή διά της δημοσιεύσεως των πρακτικών μιας δίκης ή του βίου παλαιότερων κακοποιών, άκόμη δέ διά της έπιφυλλίδος και της προσφορας λογοτεχνημάτων άπεριορίστως ψυχοφθόρου επί-

δράσεως εις πολλὰς συνεχείας».

**

ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ τύπος άνέναθεν ήκολούθει, με ελάχιστες εξαιρέσεις, άπαράδεκτο γραμμή. Αναφερόμεθα κυρίως στα διάφορα περιοδικά, που έχουν εκδοθή και κυκλοφορήσει κατά καιρούς στον τόπο μας. Τό περιεχόμενό τους είναι εύκολονόητο—και δι' αυτό είναι προσιτά στο εύρύ κοινό,—άλλα και ενδιαφέρον, διότι άνταποκρίνεται σε ποιήματα γούστα και έξάπτει την φαντασία σε μεγάλο βαθμό.

Είναι γνωστά αυτά αυτά τα περιοδικά, ώστε να μη χρειάζεται ειδικότερα μνεία τούτων.

**

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ λοιπόν η έκδοσις και η κυκλοφορία τέτοιων έντύπων; Δέν θα πρέπει να τεθή φραγμός στην φθοροποιό επίδρασιν του τύπου; Προς ποία κατεύθυνσιν άσκείται ο έλεγχος, όπου άσκείται; Θί θησαυρίσουν οι έμποροι της ήθικης σήψεως οε βάρος των παιδιών μας και του Έθνους;

Τά αγωνιώδη αυτά έρωτήματα αποτελούν τον πυρήνα ένός φλέγοντος δια τις ήμέρες μας προβλήματος: Τής αύξήσεως της έγκληματικότητας· και ίδια της παιδικής. Πώς θα άντιμετωπισθί αυτό τό τεράστιο ήθικό και κοινωνικό και ήθικό πρόβλημα; Η τώρα, που άναδημιουργείται η Έλλάς, θα άνεχθούμε να υπάρχη η δυναμίτις στα ύφαλα της Φυλής μας.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κασοδρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού κατά την δικαιοσύνην αυτού και πάντα ταυτα προστεθήσεται υμίν» (Μτθ. 6,33)

τε έναν άισχρόν άνθρωπον δημοσία άισχρόν. Και θα ιδήτε, αν του άρέση ο χαρακτήρισμός αυτός. Η βία, που θα άσκήση έναντιον σας, θα σας πείση άπολύτως. Άρα και ο άισχρός θα ήθελε να διαφορητικός.

Αυτή είναι η βασιλεία του Θεού και η δικαιοσύνη Αυτού, την όποιαν μέτσην άνεπιτυχή προσπάθειαν κατεγίναμεν να σκιαγραφήσωμεν. Αυτήν την πνευματικήν βασιλείαν παρακινεί ο Κύριος να ζητώμεν πρώτα—πρώτα. «Αν η ζήτησις αυτή ήταν ο κοινός πόθος όλων και η εφαρμογή της θείας καλωσύνης ήταν τό πρόγραμμα ζωής, άσφαλώς ο κόσμος θα είχε φυσιογνωμάν διαφορητικήν. Οι καλόψυχοι θα άφθονοούσαν. Οι μωλωμένοι θα ήταν κάτι τό συνηθισμένον. Οι άκέραιοι χαρακτήρες θα ήταν πάμ-

πολλοι. Οι άξιοι της έμπιστοσύνης άνθρωποι θα ήταν άμέτροτοι. Οι άνθρωποι οι μονοπρόσωποι και ελίκρινεις θα ήταν γενικόν φαινόμενον. Είς ένα τέτοιον κόσμον θα ήταν άγνωστα τα θύματα και οι θύται. Είς ένα τέτοιον κόσμον σπανίως θα ήτο δυνατόν να υπάρξουν οι στερούμενοι, οι παραμελημένοι, οι άβοήθητοι. Αυτοί οι ίδιοι οι ζώντες έντός του πνεύματος της βασιλείας του Θεού και εφαρμόζοντες τό παρ' Αυτού δεδομένον πρόγραμμα ζωής, θα ήσαν και τα όργανα της κοινωνίας, προνοίας του Θεού. Πρότινος καιρού ιδρύθησαν εις Αθήνας «οπισία γαλήνης» διά τους πτωχούς, τους γέροντας, τους έρημους, τους κατάκοιτους. Εύρέθησαν εκατοντάδες χριστιανοί, πάσης ήλικίας και

άμφοτέρων των φύλων, οι όποιοι έθελοντικώς έκαναν πράξεις αγάπης και άνθρωπιάς. Δέν είναι τουτο μία άπόδειξις, ότι οι ύπικοί της βασιλείας του Θεού γίνονται και όργανα της φροντίδος του Θεού; Οτι αν προσηγηθή η Ίδρυσις της βασιλείας του Θεού εις τον κόσμον και η επικόαησις της αγαθότητος λύνονται κοινωνικά προβλήματα; Άλλ' έκτός αυτού και αυτή η θεία Πρόνοια ο όποιος όλως άπόρρητα εύρίσκειται μπροστά μας εις κρίσιμην περίστασιν της ζωής, δέν εύρίσκειται τυχαίως. Κάποιο άόρατο χέρι μας τό φέρει. Μπορεί βεβαίως να εύρίσκη κανείς πολλάς φορές μεγάλας δυσκολίας. Αν δέν χάση τό θάρρος του και την έμπιστοσύνην εις τον Θεόν, θα εύρεθί τρόπος διεξόδου. Άλλοίμον, αν άλήθευε τό αντίθετον, Ο κόσμος θα είχε χαθή, διότι δέν υπάρχει άνθρωπος χωρίς προβλήματα, μεγάλα ή μικρά. Και αν αγαπητέ μου, τό πρόβλημά σου δέν λυθί, και αν ματαιώς περιμένης

Η ΚΟΙΝΗ ΗΣΥΧΙΑ

ΑΘΡΟΕΣ αποφάσεις και διαταγές έκδίδονται από τα αρμόδια όργανα διά την μετά σχολαστικότητας και άυστηρότητος τήρησιν των κανόνων και εφαρμογή των κειμένων διατάξεων περί μεσημβρινής και νυκτερινής ησυχίας. Και όρθοτατα· διότι στους σημερινούς καιρούς της έντάσεως, της τύρβης και του άγχους ο άγωνιζόμενος άνθρωπος έχει άπόλυτο ανάγκη ή έμου άνταπόσεως δι' ανακούφισιν και άνανέωσιν των δυνάμεων.

Στην Χαλκιδική λοιπόν και ειδικότερα στον Γιολύγου, που μόνο μια οχεδόν προνόμιο άπομένει ο καθαρός άέρας και η ησυχία, η ήρεμος διαβίωσις, δέν θα πρέπει να άπολέσωμε αυτό τό δώρο. Και άισθανόμεθα βέβαιοι, διότι η Χωροφυλακή του νομού μας—και της έδρας—θα προσέξη και αυτό τό κεφάλαιο, όπως πράττει και δι' άλλους τους άλλους τομείς της δραστηριότητός της.

ΚΑΘΙΖΗΣΕΙΣ—ΠΑΓΙΔΕΣ

ΕΞ από τό ξενοδοχείο «Βάσος» της χερσονήσου Κασοάνδρας ο δρόμος έχει ύποστή δύο—τρεις καθιζήσεις που είναι παγίδες επικίνδυνες διά τα διερχόμενα αυτοκίνητα.

Τό ίδιο συμβαίνει και στον δρόμο Μεταμορφώσεως—Νικήτης, κάπου έξω από τό κάμπιγκ «Μύλος». Είναι διάγκη άμέσου έπισκευής αυτών των σημείων και δι' αποτροπή οιουδήποτε ένδεχομένου κινδύνου και διά την άπρόσκοπτο κυκλοφορία των όχημάτων.

Συνέχεια εις την 4ην σελίδα

Η Βυτιλεία του Θεού και η δικαιοσύνη αυτού είναι τό κράτος του Θεού και οι κανόνες ζωής, που εκείνος έχει όρίσει. Και τό κράτος αυτό και οι κανόνες αυτοί συνθέτουν δ,τι ύψηλόν, δ,τι εύγενικόν, δ,τι ήθικώς ώραϊον συγκινεί κάθε εύαίσθητη και ρωμαντική ψυχή. Ναι! ρωμαντική ψυχή, διότι ρωμαντισμός είναι η νοσταλγία της ψυχής διά τό άπόλυτον ώραϊον και τέλειον. Τι άλλο τελειότερον ήμπορεί να ποθήση κανείς εκτός από την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην Αυτού; Και οι δύο είναι η ολοζώντανη αγαθή της. Είναι η καλωσύνη και τό έγκάρδιον μεδίγμα. Είναι τό θεϊον κάλλος. Είναι τό ποιητικό παραμύθι του ώραϊου ύλοποιημένον και όρατόν. Είναι δ,τι έξαισιον, τό όποιον εις στιγμάς δυσόλους, θα ήθελε κάθε άνθρωπος. Και αυτοί άκόμη, οι όποιοι έχουν λησμονήσει τον Θεόν, διότι δέν υπάρχει άνθρωπος, να μη έπιθυμή κάποτε—κάποτε να ήσαν διαφορητικός από δ,τι είναι. Θίλετε βεβαίως; Φωνάζει

Συνέχεια εις την 4ην σελίδα

